

Morir a l'escenari

En els concerts de la seva gira de comiat, com els que ha ofert aquest estiu a Peralada i a Sant Feliu de Guíxols, Joan Manuel Serrat compensa la situació més aviat trista del seu adeu amb una mica d'humor negre: el cantautor ja té una edat, concretament 78 anys, així que no seria descartable que morís en plena actuació, però per curar-se en salut –l'expressió aquí no s'ajusta gaire– adverteix al seu públic que, en cas de defunció de l'artista en escena, no es tornaran els diners. A més, què millor que conservar l'entrada per demostrar que vas assistir a un moment històric com aquest...

Hi ha uns quants músics que han mort a l'escenari, no sempre per causes naturals, com ara el congolès Papa Wemba (malària cerebral), el guitarrista escocès Leslie Harvey (electrocutat en tocar un micròfon descobert amb les mans humides) i el guitarrista nord-americà Dimebag Darrell –Pantera i Damageplan–, assassinat en ple concert d'un tret al cap. Ara fa vint anys, també va morir electrocutat en un escenari mexicà l'argentí Carlos Rivolta, baixista de Dusmiguët. Queda clar que un concert no sempre és un lloc segur. Si podeu, mireu a Netflix la sèrie documental sobre Woodstock 99...

Parlant fa poc amb l'històric promotor figuerenc Jordi Gratacós, creador entre altres coses del Mercat de Música Viva de Vic i del festival Barcelona Acció Musical (BAM), per a una entrevista que publicarem properament, ell em va recordar el cas del percussionista cubà Pedrito Díaz, que va morir per un infart durant una actuació amb el seu grup al Casino Menestral de Figueres, el dissabte 7 de gener del 1984 –per ser exactes, a tres quarts d'una de la matinada del diumenge–, a l'edat de 70 anys. Quan acabava el concert amb el tema Carnaval, Pedrito es disposava a saludar el públic per acomiadar-se quan va caure fulminat al terra de l'escenari. Tres doctors presents a la sala –Veremundo Guardiola, Narcís Bagué i Conxita Rojo, detallava la informació de Los Sitios– “li practicaren a corre-cuita massatge cardíac i respiració artificial”, segons Punt Diari, però sense cap resultat. Resident a Catalunya des dels primers anys cinquanta, Pedrito Díaz va tancar abruptament un llarg historial: va treballar amb Antonio Machín, La Trinca o l'Orquestra Mirasol, entre molts altres músics, i va traspasar la seva saviesa rítmica a alumnes que ara ja són mestres com ara Enric Canada.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 15-08-2022, Pàgina 25

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/2179254-morir-a-l-escenari.html>